

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 stycznia 2005 r.

w sprawie pomocy państwa, którą Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwom rolnym w regionie Sycylia

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 52)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2006/967/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu ⁽¹⁾ zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, zgodnie z wyżej wymienionym artykułem oraz uwzględniając przekazane uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 15 grudnia 1999 r., zarejestrowanym dnia 20 grudnia 1999 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej notyfikowało Komisji sycylijską ustawę regionalną nr 22/1999 z dnia 22 września 1999 r. dotyczącą środków pomocy dla sektora rolnego (zwaną dalej „ustawą nr 22/1999”), zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu WE.
- (2) W piśmie z dnia 6 października 2000 r., zarejestrowanym dnia 9 października 2000 r., oraz z dnia 1 lutego 2001 r., zarejestrowanym dnia 5 lutego 2001 r., a także w piśmie z dnia 30 lipca 2001 r., zarejestrowanym dnia 1 sierpnia 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające, których Komisja zażądała w pismach z dnia 23 lutego 2000 r., z dnia 20 listopada 2000 r. oraz z dnia 27 marca 2001 r.
- (3) Pismem z dnia 25 września 2001 r. Komisja poinformowała Włochy o decyzji w sprawie wszczęcia procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 traktatu WE w odniesieniu do przedmiotowej pomocy.

- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽²⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.
- (5) Komisja nie otrzymała uwag dotyczących przedmiotowej pomocy od zainteresowanych stron.
- (6) Dnia 29 listopada 2001 r. w Brukseli odbyło się spotkanie służb Komisji z władzami włoskimi.
- (7) Pismem z dnia 29 kwietnia 2002 r., zarejestrowanym dnia 30 kwietnia 2002 r., Włochy przekazały Komisji dodatkowe informacje dotyczące planowanego środka.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

- (8) Środki pomocy przewidziane pierwotnie w wyżej wymienionej ustawie, podzielone na artykuły, przedstawiono w motywach 9–21:

Artykuł 1: prolongata weksli rolnych

- (9) Artykuł przewiduje możliwość prolongaty – przez instytucje i jednostki udzielające kredytu rolnego – spłaty zobowiązań finansowych o charakterze rolnym, których termin płatności przypada na lata 1998 i 1999, do dnia 31 grudnia 2000 r. W przypadku prolongaty stosuje się stopę dyskontową obowiązującą w dniu stanowiącym termin spłaty zobowiązań finansowych, przy czym wszelkie związane z tym obciążenia ponosi dłużnik. Prolongata weksli rolnych nie wymaga zaangażowania administracji, lecz zależy od woli zawarcia umowy przez strony (przez rolników i instytucje udzielające kredytu). Niemniej jednak Włochy zobowiązały się nie stosować przedmiotowego środka.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 9.11.2001, str. 12.

⁽²⁾ Patrz przypis 1.

Artykuł 2: renegotiacja kredytów rolnych

- (10) Artykuł przewiduje, że jednostki udzielające pewnych ulg finansowych⁽³⁾, jak również beneficjenci wyżej wymienionej pomocy mogą wystąpić o renegotiację kredytów, jeżeli mają one stopę oprocentowania wyższą od stopy oprocentowania obowiązującej w dniu wejścia w życie ustawy. Operacje związane z kredytem rolnym podlegające renegotiacji mogą nadal korzystać z dotacji na spłatę odsetek nienarosłych, również w przypadku wniosku o umorzenie kredytu skierowanego do instytucji prowadzącej operacje.

Artykuł 3: środki rolnośrodowiskowe

- (11) W artykule tym zezwala się na zniesienie pomocy rolnośrodowiskowej przyznanej przez region Sycylia na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich⁽⁴⁾, lecz niepodlegającej finansowaniu przez Unię Europejską. Chodzi tu o działania przewidziane w programie rolnośrodowiskowym regionu Sycylia na rok 1999, które zostały rozpoczęte przez rolników zanim Komisja wypowiedziała się negatywnie w sprawie dopuszczalności takich wydatków w zakresie pomocy współfinansowanej, o której mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 2078/92. Zapotrzebowanie finansowe wynosi 25 000 mln ITL (12 911 420 EUR). Dotacja wynosi 10 000 mln ITL (5 160 000 EUR).
- (12) Program rolnośrodowiskowy Sycylii został zatwierdzony przez Komisję⁽⁵⁾ do końca roku 1999, podczas gdy w przypadku większości regionów włoskich programy zatwierdzono do końca roku 1998. W marcu 1998 r. Komisja zadecydowała o uzależnieniu kontynuacji programów, których termin upływa (lub ewentualnych zmian), od przedłożenia oceny programów już zrealizowanych.
- (13) W październiku 1998 r. rolnicy sycylijscy przyjęli odnośne zobowiązania, ponosząc ciężar wydatków i utraconych zysków.
- (14) W listopadzie 1998 r. Komisja nie wyraziła zgody na przyjmowanie nowych zobowiązań rolnośrodowiskowych w przypadku braku oceny⁽⁶⁾. Komisja sprecyzowała, że ostateczna decyzja w tej sprawie zostanie podjęta po omówieniu tej kwestii z właściwymi władzami państw członkowskich. Sycylia przedłożyła raport zawierający ocenę w styczniu 1999 r.

⁽³⁾ Ulgi, o których mowa w ustawie regionalnej nr 13 z dnia 25 marca 1986 r. oraz w ustawach regionalnych ustanawiających współudział państwa w spłacie odsetek z tytułu operacji związanych z kredytem rolnym.

⁽⁴⁾ Dz.Ú. L 215 z 30.7.1992, str. 85.

⁽⁵⁾ Decyzja C(97) 3089 z dnia 14 listopada 1997 r. oraz C(94) 2494 z dnia 10 października 1994 r.

⁽⁶⁾ Pismo nr 43244 z dnia 6 listopada 1998 r.

- (15) W maju 1999 r. Komisja przekazała decyzję o niefinansowaniu działań A1, B, D1, E i F sycylijskiego programu rolnośrodowiskowego⁽⁷⁾, ponieważ ocena ta nie zawierała informacji wystarczających do sformułowania wniosku dotyczącego wpływu społeczno-ekonomicznego tych działań oraz ich wpływu na środowisko. Ponadto, mimo uwidocznionej w ocenie konieczności udoskonalenia określonych aspektów programu, nie wprowadzono odpowiednich zmian.

- (16) Włochy mają zamiar przyznać pomoc w formach określonych w zatwierdzonym programie rolnośrodowiskowym oraz na podstawie kryteriów tego programu, w wysokości 50 % przewidzianych kwot. Wartość ta odpowiada, *pro-rata temporis*, faktycznemu okresowi zobowiązań, to jest od października 1998 r. do maja 1999 r. (sześć miesięcy zamiast jednego roku).

Artykuł 4: pomoc na uprawy szklarniowe

- (17) W artykule tym zezwala się na przyznanie, na rzecz upraw szklarniowych, pomocy w wysokości 40 % na pokrycie kosztów sterylizacji powierzchni, pomocy w wysokości 50 % na zakup materiałów koniecznych do sterylizacji, pomocy w wysokości 250 ITL/kg plastiku zakupionego na wykonanie tunelu. Władze włoskie sprecyzowały, że jako podstawę prawną takiej pomocy uznają art. 49 ustawy nr 86 z dnia 5 sierpnia 1982 r. (zwanej dalej „ustawą nr 86/1982”), zatwierdzonej już przez Komisję jako pomoc mającą na celu zrekompensowanie szkód spowodowanych niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. Dotacja na takie działanie wynosi 20 000 mln ITL (10 329 000 EUR).

Artykuł 5: współfinansowanie planu dotyczącego uprawy owoców cytrusowych

- (18) W artykule przewiduje się wyasygnowanie dotacji na finansowanie działań interwencyjnych przewidzianych w krajowym planie dotyczącym uprawy owoców cytrusowych. Po wydzieleniu tego działania z planu, Komisja zatwierdziła – decyzją SG (2003) 232301 z dnia 15 października 2003 r. – przyznanie pomocy w ramach pomocy C 65/A/2001.

Artykuł 6: stowarzyszenia chroniące produkcję rolną

- (19) Artykuł przewiduje przyznanie, na rzecz stowarzyszeń chroniących produkcję rolną, dotacji w wysokości do 50 % wydatków poniesionych z kasy stowarzyszenia na ubezpieczenie upraw jego członków. Pomoc ta składa się z części na pokrycie składek ubezpieczeniowych oraz z części przeznaczonej na udział w finansowaniu kosztów zarządzania stowarzyszeniem (0,50 % ubezpieczonego kapitału), przy czym koszty te ograniczone są do kwoty 100 mln ITL (51 645 EUR) na stowarzyszenie.

⁽⁷⁾ Pismo nr 27373 z dnia 4 maja 1999 r.

Artykuł 7: pomoc na modernizację w zakresie hodowli zwierząt

- (20) Artykuł przewiduje dotację finansową na środek, o którym mowa w art. 11 ustawy regionalnej nr 40 z dnia 7 listopada 1997 r. (zwanej dalej „ustawą nr 40/1997”) Środek ten został zbadany w ramach pomocy NN 37/98 oraz zatwierdzony pismem Komisji nr SG (2002) 233136 z dnia 11 grudnia 2002 r.
- (21) Warunkiem przyznania powyższej pomocy jest zatwierdzenie jej przez Komisję.

III. POWODY WSZCZĘCIA PROCEDURY

Komisja wszczęła procedurę dotyczącą przedmiotowego środka kierując się powodami przedstawionymi w motywach 22–29:

- (22) **Artykuł 1 (prolongata weksli rolnych):** pomimo zapewnień ze strony Włoch, że środek nie zostanie zastosowany, zapis o środku nie został oficjalnie usunięty z tekstu ustawy, a dostarczone informacje były niewystarczające, aby ocenić jego zgodność.
- (23) **Artykuł 2 (renegocjacja kredytów rolnych):** władze włoskie oświadczyły, że kredytami kwalifikującymi się do renegocjacji są kredyty udzielone na mocy przepisów regionalnych (ustawa regionalna nr 13 z dnia 25 marca 1986 r., zwana dalej „ustawą nr 13/86”) zatwierdzona przez Komisję⁽⁸⁾ oraz pewnych przepisów krajowych⁽⁹⁾. Nie było jasne, czy krajowa podstawa prawna środka została notyfikowana Komisji, i czy Komisja ją zatwierdziła. W przypadku gdyby podlegające renegocjacji kredyty korzystające z ulg stanowiły pomoc sprzeczną z prawem i niezgodną, jakiegokolwiek zwiększenie intensywności pomocy byłoby także niezgodne.
- (24) Ponadto, z tekstu nie wynikało, czy operacje renegocjacji kredytów wiążą się z równoczesnym zrównaniem stawek pomocy ze stawkami przewidywanymi w Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym⁽¹⁰⁾ (zwanym dalej „wytycznymi”). Takie zrównanie musiałyby zostać przeprowadzone, zgodnie z programem pomocy, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2000 r. lub do dnia 31 grudnia 2000 r.
- (25) **Artykuł 3 (środki rolnośrodowiskowe):** mając na względzie wykluczenie ewentualnych nadmiernych rekompensat z tytułu poniesionych kosztów dodatkowych i zysków utraconych w następstwie przyjęcia zobowiązań rolnośrodowiskowych przez rolników dostępne informacje nie pozwoliły na sprawdzenie faktycznego

przestrzegania maksymalnych wartości i warunków, o których mowa w następujących rozporządzeniach:

- a) rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁽¹¹⁾, oraz
- b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/1999 z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽¹²⁾.

- (26) **Artykuł 4 (pomoc na uprawy szklarniowe):** w przypadku zastosowania przepisów określonych w punkcie 11.3 wytycznych (pomoc na przeciwdziałanie skutkom niekorzystnych warunków atmosferycznych), jedynie dotacja na zakup materiałów do rekonstrukcji tunelu wydaje się spełniać wymogi wytycznych. Dotacja na sterylizację powierzchni, jak również dotacja na zakup urządzeń do sterylizacji, nie wydaje się dopuszczalna, ponieważ wytyczne zezwalają wyłącznie na wynagrodzenie szkód spowodowanych niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, w wyniku których ucierpiały budynki i urządzenia. Ponadto, Włochy nie dostarczyły gwarancji dotyczących odliczenia od kwoty pomocy sumy ewentualnego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia oraz ewentualnych kosztów nieponoszonych przez rolników.
- (27) Gdyby zastosowano przepisy określone w punkcie 4.1 wytycznych (inwestycje w przedsiębiorstwach rolnych), wydaje się, że warunki tego punktu nie zostałyby spełnione. Wydaje się bowiem, że wydatki na sterylizację powierzchni nie należą do wydatków kwalifikowanych na mocy punktu 4.1.1.5, stawka pomocy (50 %) na zakup urządzeń przekracza maksymalną dozwoloną wartość (40 %) na obszarach innych niż obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania (punkt 4.1.1.2), a także nie udowodniono spełnienia kryteriów kwalifikujących, określonych w punkcie 4.1.1.3 wytycznych.
- (28) **Artykuł 5 (współfinansowanie planu dotyczącego uprawy owoców cytrusowych):** dotacja przewidywana w artykule została przeznaczona na finansowanie krajowego planu dotyczącego uprawy owoców cytrusowych jeszcze na etapie kontroli przez służby Komisji. Dlatego też na tym etapie procedury nie było jeszcze możliwe uznanie finansowania planu za dopuszczalne.

⁽⁸⁾ Decyzja C(97) 1785 z dnia 17 lipca 1997 r. (decyzja w sprawie współfinansowania).

⁽⁹⁾ Artykuł 4 ustawy nr 286/89, art. 4 ustawy nr 31/91, art. 2 ustawy nr 237/93.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 567/2004 (Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 1).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 214 z 13.8.1999, str. 31. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 445/2002 (Dz.U. L 74 z 15.3.2002), uchylonym rozporządzeniem (WE) nr 817/2004 (Dz.U. L 153 z 30.4.2004).

- (29) **Artykuł 6 (stowarzyszenia chroniące produkcję rolną):** dotacja na wydatki związane z zarządzaniem stowarzyszeniami wydaje się nie spełniać niektórych kryteriów punktu 14 wytycznych, w szczególności kryterium ogólnej dostępności usług, ograniczenia kosztów administracyjnych dla jednostek niewchodzących w skład stowarzyszenia, obowiązku prowadzenia oddzielnej księgowości w odniesieniu do wydatków dotyczących subwencionowanych świadczeń.

IV. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WŁOCHY

- (30) W piśmie z dnia 29 kwietnia 2002 r., Włochy przekazały następujące informacje i uściślenia.
- (31) **Artykuł 1 (prolongata kredytów rolnych):** Włochy uściśliły, że przedmiotowy przepis został uchylony na mocy art. 1 ust. 2 ustawy regionalnej nr 28 z dnia 23 grudnia 2000 r., zwanej dalej „ustawą nr 28/2000”. Włochy podkreśliły ponadto, że przepis ten nigdy nie był przedmiotem notyfikacji, ponieważ prolongata kredytów rolnych nie wiąże się z żadnym zaangażowaniem administracji, gdyż zależy wyłącznie od woli zawarcia umowy przez strony, a obciążenia związane z odnowieniem pożyczki ponosi w całości przedsiębiorca rolny.
- (32) **Artykuł 2 (renegocjacja kredytów rolnych):** Włochy sprecyzowały, że renegocjacja będzie dotyczyć jedynie operacji finansowanych na mocy ustawy regionalnej (art. 2 ust. 3 ustawy regionalnej nr 13/86) w okresie obowiązywania zatwierdzonego programu. Włochy wskazały ponadto, że przepis ma na celu zastosowanie pod postacią tak zwanej „lichwiarskiej stopy procentowej”, określonej w ustawie krajowej nr 108 z 1996 r., stawki oprocentowania stosowanej do kredytów zaciągniętych wcześniej przez rolników. W wielu przypadkach przedmiotowe kredyty mają stawkę oprocentowania o wiele wyższą od lichwiarskiej stopy oprocentowania i o 2/3 przekraczają aktualną stawkę rynkową. Operacje renegocjacji mają na celu zrównanie starych stawek ze stawkami rynkowymi. Dzięki zapisom przedmiotowego artykułu, jednostki przyznające pomoc miałyby możliwość renegocjacji przedmiotowych kredytów, co przyniosłoby w konsekwencji oszczędność środków publicznych. Region zobowiązuje się nie zmieniać rozmiaru pomocy państwa udzielając subwencji równoważnej środkom początkowym. Również w przypadku wcześniejszego umorzenia kredytu, jako że z rat aktualizowanych w momencie wygaśnięcia [kredytu] korzysta kredytobiorca, taka korzyść z powodu zmniejszenia kwoty kredytu spowoduje, że kredytobiorca otrzyma kwotę niższą od kwoty przyznanej pierwotnie, a zatem także równoważna kwota pomocy okaże się niższa.
- (33) **Artykuł 3 (środki rolnośrodowiskowe):** Włochy wskazały, że zarówno zakaz podejmowania nowych zobowiązań rolnośrodowiskowych w odniesieniu do programów, których termin upływa z końcem 1998 r. w sytuacji braku oceny (listopad 1998 r.), jak i decyzja o niewspółfinansowaniu pewnych działań (maj 1999 r.), nastąpiły po tym jak, w październiku 1998 r., rolnicy

zaciągnęli już przedmiotowe zobowiązania. Podkreśla się, że w przypadku Sycylii zakwestionowane zobowiązania nie stanowią „nowych zobowiązań” pięcioletnich, lecz mieszczą się w ramach sycylijskiego programu rolnośrodowiskowego nadal zachowującego ważność, jako że został on zatwierdzony przez Komisję do końca 1999 r., a nie jedynie do końca 1998 r., jak miało to miejsce w przypadku innych regionów.

- (34) **Artykuł 4 (pomoc na uprawy szklarniowe):** Włochy przyjęły zobowiązanie ograniczenia pomocy na zakup plastiku na pokrycie tunelu. Ponadto Włochy sprecyzowały, że jeżeli przedsiębiorca rolny zawarł umowę ubezpieczenia dotyczącą pokrycia szkód wywołanych niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, Włochy zobowiązują się odjąć od kwoty odszkodowania ewentualne sumy otrzymane, oprócz zwykłych wydatków nieponoszonych przez rolników, w celu uniknięcia ryzyka nadmiernych rekompensat.
- (35) **Artykuł 6 (stowarzyszenia chroniące produkcję rolną):** Włochy zobowiązały się uchylić dotację na wydatki związane z zarządzaniem poniesione z kasy stowarzyszeń.

V. OCENA POMOCY

- (36) Ustawa, o której mowa w art. 1, została uchylona (patrz motyw (9)), a środki określone w art. 5 i 7 zostały zatwierdzone w ramach innych programów pomocy (patrz motyw (18) i (20)). Dlatego też poniższa ocena dotyczy wyłącznie artykułów 2, 3, 4 i 6 ustawy nr 22/1999.

V.1 Istnienie pomocy w myśl artykułu 87 ust. 1 traktatu WE

- (37) W myśl art. 87 ust. 1 traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (38) Artykuł 2 ustawy regionalnej, w ostatecznym brzmieniu, przewiduje renegocjacje kredytów rolnych przyznanych na operacje korzystające z ulg wyłącznie w myśl ustawy nr 13/86 (program zatwierdzony przez Komisję⁽¹³⁾) w okresie obowiązywania wyżej wymienionego programu (31 grudnia 1997 r.). Zgodnie z tym, co utrzymują władze włoskie, nie przeprowadzono żadnej operacji renegocjacji kredytów rolnych. Zważywszy że, zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy regionalnej, takie operacje miały zostać przeprowadzone w terminie osiemnastu miesięcy od daty wejścia w życie ustawy, Komisja uznała kontrolę środka za zbędną.

⁽¹³⁾ Patrz przypis 7.

- (39) Komisja zastrzega sobie ponadto możliwość sprawdzenia, czy przepisy krajowe wymienione w pierwotnej notyfikacji, mimo, iż bezpośrednio nie stosują się do artykułu przedmiotowej ustawy, zostały właściwie notyfikowane Komisji i przez nią zatwierdzone w stopniu, w jakim stanowią pomoc państwa.
- (40) Artykuły 3, 4 i 6 wyżej wymienionej ustawy regionalnej odpowiadają definicji pomocy, o której mowa w art. 87 ust. 1 traktatu WE, ponieważ:
- przyznają korzyści ekonomiczne (bezzwrotne dotacje finansowe)
 - sprzyjają niektórym przedsiębiorstwom (sycylijskim przedsiębiorstwom rolnym)
 - są finansowane ze środków publicznych (regionalnych) oraz
 - mogą mieć wpływ na wymianę handlową, mając na uwadze pozycję, jaką Włochy zajmują w sektorze rolnym (na przykład w roku 1999 Włochy dokonały wywozu produktów rolnych do innych państw członkowskich na łączną kwotę 10 258 mln EUR, a przywóz z innych państw członkowskich wynosił 15 271 mln EUR ⁽¹⁴⁾).

V.2 Zgodność pomocy

- (41) Zakaz, o którym mowa w art. 87 ust. 1 traktatu WE nie jest bezwzględny. Środki, o których mowa w art. 3, 4 i 6 przedmiotowej ustawy, aby mogły zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem, muszą korzystać z jednego z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 traktatu WE.
- (42) W tym przypadku jedynym odstępstwem, które można zastosować, jest odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c), w myśl którego można uznać za zgodną z zasadami wspólnego rynku pomoc przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, z zastrzeżeniem, że nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (43) Interpretując wyżej wymienione odstępstwo w odniesieniu do sektora rolnego Komisja sprawdza przede wszystkim, czy mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1/2004 w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi ⁽¹⁵⁾. W przypadku,

w którym wyżej wymienione rozporządzenie nie ma zastosowania, Komisja opiera się na Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym ⁽¹⁶⁾ (zwanym dalej „wytycznymi”).

- (44) W tym przypadku rozporządzenie (WE) nr 1/2004 nie ma zastosowania, jako że program pomocy nie jest ograniczony do małych i średnich przedsiębiorstw rolnych. Dlatego też Komisja skorzystała z punktów 5.3 (zobowiązania w sektorze rolnośrodowiskowym) i 11 (rekompensata za szkody wyrządzone na skutek niekorzystnych warunków atmosferycznych) wytycznych.

V.2.1. Środki rolnośrodowiskowe

- (45) Komisja przyjmuje do wiadomości, że przedmiotowe zobowiązania rolnośrodowiskowe były już zaciągnięte przez rolników w momencie, w którym pojawiły się wątpliwości, w następstwie których Komisja podjęła ostateczną decyzję o nieuznaniu takich zobowiązań za kwalifikujące się do współfinansowania wspólnotowego, a zatem rolnicy ponieśli koszty i stratę w dochodach już w momencie podjęcia wyżej wymienionej decyzji.
- (46) Ponadto, takie zobowiązania stanowiły część programu rolnośrodowiskowego zatwierdzonego przez Komisję do roku 1999, dlatego też w zamyśle były zgodne z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999.
- (47) W celu oceny zgodności pomocy państwa w dziedzinie zobowiązań rolnośrodowiskowych ze wspólnym rynkiem, Komisja stosuje postanowienia punktu 5.3 wytycznych.
- (48) Punkt 5.3 wytycznych przewiduje, że można uznać za zgodną pomoc państwa udzieloną zgodnie z kryteriami stosowanymi do działań rolnośrodowiskowych współfinansowanych na mocy art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. W tym przypadku, warunek ten można uznać za spełniony w świetle postanowień motywu (46).
- (49) Jednakże konieczne jest wyjaśnienie powodów, które skłoniły Komisję do podjęcia decyzji o niefinansowaniu takich środków, w celu wykluczenia braków lub nieprzewidywalności w zarządzaniu wskazujących, na przykład, na istnienie przypadków nadmiernych rekompensat dla rolników.
- (50) Z komunikatów Komisji, jak również z odnośnej korespondencji wewnętrznej służb nie wynika nic, co mogłoby wskazywać, że strony regionu Sycylia, na nieprawidłowe zarządzanie środkami lub na przypadki nadmiernych rekompensat dla rolników. Uzasadnienie przyjęte przez Komisję (patrz motyw (15)) dotyczące nieuznania współfinansowania dotyczyło konieczności uwzględnienia wyniku oceny programu przez wprowadzenie zmian mających na celu jego udoskonalenie.

⁽¹⁴⁾ Źródło: Eurostat. Dane w rozbiciu na regiony nie są dostępne.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.2004, str. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2.

- (51) Włochy przewidują przyznanie pomocy w tych samych formach i pod kątem tych samych kryteriów, co w zatwierdzonym programie rolnośrodowiskowym, w wysokości 50 % przewidywanych kwot. Taka wartość procentowa odpowiada, *pro-rata temporis*, faktycznemu okresowi zobowiązań (sześć miesięcy). Władze włoskie wykazały, że rozmiar pomocy nie spowoduje nadmiernych rekompensat kosztów, a nawet, w odniesieniu do pewnych działań, nie pokryje głównych obciążeń wynikających ze zobowiązań już wypełnionych. W rzeczywistości, w chwili powiadomienia rolników o niemożności współfinansowania (maj 1999), większa część prac związanych z uprawami (prace rolne przygotowawcze, zasiew, nawożenie, prace wiosenne i przycinanie) – w celu wypełnienia przyjętych zobowiązań – została już wykonana. Ponadto rolnicy ponieśli już koszty konsultacji technicznej i technicznej dokumentacji administracyjnej. Dlatego też poniesione koszty i dochody utracone w ciągu odnośnych sześciu miesięcy stanowią więcej niż 50 % obciążeń obliczonych na cały rok rolny.
- (52) Jednakże informacje, którymi dysponuje Komisja, nie pozwalają na sprawdzenie, czy region Sycylia przeprowadził właściwe kontrole dotyczące zastosowania przez rolników zobowiązań rolnośrodowiskowych w 1999 r., i czy takie kontrole miały wynik pozytywny.
- (53) Dlatego też Komisja utrzymuje, że przedmiotową pomoc państwa można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem wyłącznie w zakresie, w jakim Włochy mogą udowodnić, że przeprowadziły – z wynikiem pozytywnym – kontrole, o których mowa w motywie (52), w okresie od października 1998 r. do maja 1999 r.
- V.2.2. Pomoc na uprawy szklarniowe*
- (54) W ostatecznym brzmieniu opisu środka przedmiotowa pomoc zostanie wypłacona prowadzącym uprawy szklarniowe, którzy ponieśli szkody na skutek niekorzystnych warunków atmosferycznych, zgodnie z postanowieniami art. 49 ustawy nr 86/1982, która rozszerza korzyści wynikające z ustawy nr 37/1974 na uprawy chronione w tunelu. Jednakże za dopuszczalne uznane zostaną wyłącznie koszty zakupu plastiku na pokrycie tunelu.
- (55) Postanowienia art. 49 ustawy regionalnej 86/92 zostały zatwierdzone przez Komisję jako pomoc przeznaczona na naprawę uszkodzeń szklarni i plastikowego pokrycia, powstałych na skutek gwałtownych burz i silnego gradobicia, które wystąpiły na obszarach, gdzie przeważają uprawy szklarniowe.
- (56) Pomoc mająca na celu rekompensatę szkód, od których ucierpiały budynki i urządzenia, spowodowanych niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi może zostać zatwierdzona na mocy punktu 11.3 wytycznych do wysokości 100 % rzeczywistych kosztów, bez zastosowania progu minimalnego. Jednakże, punkt 11.3.6 wytycznych przewiduje, że aby uniknąć nadmiernych rekompensat, od kwoty pomocy zostaną odjęte ewentualne sumy wypłacone z tytułu ubezpieczenia oraz zwykłe wydatki nieponoszone przez rolnika. Ponadto, zgodnie z punktem 11.3.1 wytycznych, koniecznym jest, aby środkom pomocy towarzyszyły odpowiednie informacje meteorologiczne.
- (57) Jak wspomniano w motywie (34), Włochy sprecyzowały, że kwalifikowane wydatki zostały ograniczone do kosztów naprawy plastikowego pokrycia tunelu. Ponadto, Włochy zobowiązały się odjąć od kwoty pomocy sumy wypłacone z tytułu ubezpieczenia, jak również nieponiesione wydatki zwykłe.
- (58) Ponadto, Włochy dostarczyły dokumentację meteorologiczną dotyczącą wyżej wspomnianych niekorzystnych warunków pogodowych.
- (59) Dlatego też Komisja uważa, że przedmiotowy środek może być uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem.
- V.2.3. Stowarzyszenia chroniące produkcję rolną*
- (60) W ostatecznym brzmieniu opisu środka, Włochy przyznają pomoc równą 50 % składek ubezpieczeniowych związanych ze szkodami wyrządzonymi przez kłęski żywiołowe z tytułu polis zawartych przez stowarzyszenia ochrony produkcji rolnej. Stowarzyszenia ochrony są jednostkami prywatnymi utworzonymi przez rolników w celu wzmocnienia ich pozycji – jako strony umowy – podczas zawierania umów ubezpieczeniowych.
- (61) Punkt 11.5 wytycznych zezwala na przeznaczenie do 80 % kosztu składek ubezpieczeniowych na pokrycie strat spowodowanych kłęskami żywiołowymi lub zdarzeniami nadzwyczajnymi oraz do 50 % kosztu wyżej wymienionych składek, jeżeli ubezpieczenie pokrywa także inne straty spowodowane przez niekorzystne warunki atmosferyczne lub straty spowodowane chorobami roślin i zwierząt.
- (62) W tym przypadku rodzaje pomocy i maksymalna intensywność pomocy są zgodne z postanowieniami punktu 11.5 wytycznych.
- (63) Dlatego też Komisja uważa, że przedmiotowy środek można uznać za zgodny ze wspólnym rynkiem.
- VI. WNIOSKI**
- (64) Środek pomocy, o którym mowa w art. 2 ustawy nr 22/99, nie stanowi pomocy w myśl art. 87 ust. 1 traktatu WE.

- (65) Środek pomocy, o którym mowa w art. 3 wyżej wymienionej ustawy, jest zgodny ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE, jedynie w zakresie, w jakim Włochy będą w stanie udowodnić, że przeprowadziły odpowiednie kontrole dotyczące zastosowania przez rolników zobowiązań rolnośrodowiskowych w okresie od października 1998 r. do maja 1999 r., oraz że kontrole te mają wynik pozytywny.
- (66) Środki pomocy, o których mowa w art. 4 i 6 wyżej wymienionej ustawy, są zgodne ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki, o których mowa w art. 2 ustawy regionalnej nr 22/1999, które Włochy zamierzają zastosować na korzyść przedsiębiorstw rolnych w regionie Sycylia, nie stanowią pomocy w myśl art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Artykuł 2

Środek pomocy, o którym mowa w art. 3 ustawy regionalnej nr 22/1999, który Włochy zamierzają zastosować na korzyść przedsiębiorstw rolnych w regionie Sycylia, jest zgodny ze wspólnym rynkiem, o ile będą przestrzegane warunki określone w art. 4 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Środki pomocy, o których mowa w art. 4 i 6 ustawy regionalnej nr 22/1999, które Włochy zamierzają zastosować na korzyść przedsiębiorstw rolnych w regionie Sycylia, są zgodne ze wspólnym rynkiem. Zezwala się zatem na zastosowanie wyżej wymienionych środków.

Artykuł 4

W ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji Włochy przedstawia wszelkie informacje w celu udowodnienia przez właściwe organy przeprowadzenia kontroli w okresie od października 1998 r. do maja 1999 r., dotyczących zastosowania przez rolników zobowiązań rolnośrodowiskowych podjętych w ramach programu środowiskowego regionu Sycylia i niedopuszczonych do współfinansowania, jak również wyniki takich kontroli,

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji